

и повелихъ да напишатъ отвѣтъ на-Архидонска.

ОТВѢТЪ АЛЕКСАНДРОВЪ НА АРХИДОНУСА.

Александръ царь Македонскій, на царя Архидонска Солонскаго, здравствуй. Поздравлявамъ те, и ти благодаримъ на писмото което ни си пратила: не за даровете що си пратила съсъ сынаси, но за сладките ти дѣла и за любовта съ която ны прие.“ Поклонена глава, остра саба не а сѣче. „Сынъо вашъ нека е съ мене, и ще го имамъ като братъ, а ты сѣди на царството си мирно, молигъвай ны. На сека година да ны давашъ 80: таланта харачъ, и дай ни сега 12: таланта войска на помощь.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВА НА АИНА.

Архидонсъ като видѣла отвѣтътъ Александровъ, поклонилъ мѣ се, и тѣтакси пратила 12: таланта войны както мѣ писвалъ Александръ. А Александръ станалъ отъ тамо и отишалъ на Аина. Аина была крѣпость голѣма, украсена съсъ различни нѣща, гдѣто се не находила подокна на свѣтътъ, и имала вътре 12: Риторина много премѣдры. Тамо се намирало учение, и всака премѣдростъ Елиинска, и съ правда управявали Елиините.

АТИНЕЙСКИТЕ ФІЛОСОФИ СЕ СОВѢТУВАТЪ.

Філософите Аинейски като чѣли, защо Александръ отивалъ врѣхъ тѣхъ, направили соборъ и совѣтовали се да го неприиматъ. Окаче станалъ Софоній Філософъ на-Філософите, и рѣкълъ: Намъ неподобае да се кіеме съ Александра, згнъо той чѣи Ксмените, Аламаныте, и